

A'
TSÁSZÁRI és KIRÁLYI FELSEG'
ENG EDELMÉVEL.

36.

Költ Bétsben, Sz. András-Havának (Nóvembernek)
 3-dik napján, 1795-dik Elztendőben.

Hadi Környüállások.

Gróf Clerfayt' Tudósításai.

Moguntzia mellől, a' *Rajna'* bal-mel-
 lyékénn is el-szállították ostrom-ágyúikat
 a' Frantziák. — Meg-értvén *Kray* Gene-
 rálisunk, hogy *Jourdan* Frantzia Generá-
 lis, hét Osztályokból álló sereggel, melly-
 nek száma, harmintzöt és negyvenezer kö-
 zött vagyon, *Düsseldorf* felé nyomúl: igye-
 kezett siettetni Annak vissza-vonulását

P p

Oct. 23-dikán. — *Neuwied* előtt benn tartózkodott volt még Octób. 24-dikénn egy tsoport Frantziaság a' *Rajna'* sántzában: de *Boros* Generálisunk mindég nagyobb nagyobb erőben tette ellene a' foganatos Imézeteket.

Heppenheimből Octób. 21-dikénn: — „Tegnapelőtt estve, egynehány haubitz-gránátokat vettetett bé Gróf *Wurmser* *Mannheimba*, mellyek azonnal nagy gyűladást okoztak. Már ostrom-ágyúkat is szállítatott *Mannheim* eleibe; sőt olly készületeket is tétet, mellyekből azt lehet kihozni, hogy erő-hatalommal akar bérontatni *Mannheimba*. A' Frantziák, hasonló mértékben teszik az *Óltalom*-készületeket.“

Hanauból Oct. 26-dikánn: — „*Moguntzia* felől, darab ideig tartott ágyúzást hallottunk itt tegnap reggel: de a' mint futó hírből értjük, koránt sem valamelly ellenséges ágyúzás volt az, hanem Öröm-ágyúzás, mellyel a' Ts. Kir. Vitézek, jeles győzedelmeiket ditsőitették.“

Pichegru Frantzia Vezér meg-értvénn, minémü emberséggel bánnak rászünköröl a' fogságunkba esett Frantzia Generális *Dufourral*, kinek *Pisgrü* nagy Barátja, egy szép köszönő Levelet botosátott Gróf *Clerfaythez*, melly Levélben egyfersmind ígéri, hogy Ő is hasonlóképpen fog bánni 's bánatni Azokkal, kiket a' Miéink közzül

fog az ő kezekbe ejteni a' had-kotzkája. Arra is kérte említett Levelében *Pisgrü*, *Clerfayt* Grófot; hogy mondjon köszönetet az ő nevében Gróf *Hardeggnak*: „mivel ez a' Gavallér — ezek a' *Pisgrü*' szavai — igen jó-szívü ember' módjára sietett Generális *Dufournak* segítségére, a' hartz' mezejénn. “

Olasz - Országból. —

Loanóból Oct. 9-dikénn: — „Itt vagyón az Elöl-vígyázókkal maga *Devins* Fő-Vezérünk is. — Az ellenség eggy ideig majd mindennap alkalmatlankodott; hanem öt napoktól fogva tsendesen viseli magát; mellynek az az oka, mivel hat nappal ez előtt, egy süveg nádméz formájú hegyen, melly *Loánó* előtt fekszik, két *Flesek* (V betü formájú sántzokat) készítettünk, a' mellyekből igen hathatós letzkéket adhatunk Szomszéd Uraiméknak, mihelyt valamit akarnak ellenünk indítani. “

Nagy - Britanniából. —

Bedford; *Fortitude*; és *Censeur* nevezetü hetvennégy ágyús, *Argo* nevezetü negyvennégy ágyús; *Juno*, és *Lutine* nevezetü harmintzkét ágyús, és *Tisiphone* nevezetü tizenkét ágyús *Angliai* Katonahajók, egy tsoport *Kalmár*-hajókkal indultak *Gibráltártól* *Anglia* felé. Midőnmár hufzonöt mértföldnyire lettek volna

Octóbernek 7-dik napján, *St. Vincent* nevű tsútsától *Európának*, hat első-nagyságú, és még felesebb számú középserű *Frantzia* Katona-hajókat sejtett meg az *Anglus* Admirális. Mindjárt jelt adatott a' kormányozása alatt lévő hajóknak. De a' *Frantzia* hajók között egy, csak hamar le-lötte a' *Censeur Anglus* hajónak egy árbotz-fáját, 's kárt tett a' vitorlaiban is. *Lutine* nevű Frégát leg-ottan el-foglalta 's vezetni kezdte a' *Censeurt*: de tíz minutumok múlva kéntelenített el-hagyni, látván, hogy számos *Frantzia* hajók közelgetnek feléje. Ezen közben a' *Frantzia* hajók, újj nyóltz első-nagyságú hajókkal szaporodván, üzőbe vették a' *Bedford* és *Fortitude* nevű *Anglus* hajókat is: de mitsoda ki-menetellel? még nem lehet tudni bizonyosan. “

Londonból Oct. 16-dikán: — „A' Tengeri - dolgokra - ügyelő Kormányfő, olly parantsolattal indított tegnap egy Kurírt a' *Frantzia* partok-felé, hogy az ott tartózkodó Hajós-seregünktől, 12-dik, 78-dik, 80-dik és 90-dik Regimentjeink, haladék nélkül térjenek vissza *Angliába*. “

A' *Londoni* Parlamentomnak *Vaughan* Beniámin nevű Tagja, egész Háza-népével és egy millió forintra menő Vagyonyával együtt örökre el-hagyta *Angliát*, 's *Amérikába* költözött által. “

Frantzia - Országból. —

A' Nemzeti-gyűlés, Közönséges-Kommisszióvá formálta magát Octób. 15-dikén, ki-küldvén a' palotájából mindeneket, valakik nem Képviselői a' Nemzetnek. Éjféli egy óráig nyújtotta a' maga Közönséges-Kommissziói Ülését, mellyben azt végzte, hogy *Rovere* és *Saladin* nevezetű Tagokat, árestombá tétessen a' Közbátor-ságra-ügyelő Deputátzió, mint Haza' el-lenségeit. — *Saladin* egy Azok között, kiket a' mostani Nzeti-gyűlésből, a' jöven-dőbéli Nemzeti-gyűlésnek is Tagjaivá vá-lasztott a' *Sequána* vizéről neveztetett Kö-zönségestársaságofztály.

Elegyes Tudósítások.

Wéselből Octób. 15-dikénn: — „A' *Prusszus* Udvarhoz rendeltetett *Frantzia* Követ *Caillard* Polgár, ide érkezett a' múltt Pénteken két Secretáriusokkal, és Szombaton tovább folytatta útját *Berlin* felé. “

Ama' nevezetes *Paoli* Generálisról, ír-tuk vólt a' múltt postánn, hogy a' *Livor-nói* parthoz érkezett egy 44 *Anglus* hajónn, és 15 ágyú-lövésekkel tiszteltetett meg. Ezen tiszteletet, az említett *Anglus* hajó tette *Paoli* Generálisnak, midön Ez, ki-lépett vólna *Livornó* partjára.

Konstántzinápolyból Sept. 16-dik nap-ján: — „Még mind ekkoráig tevődnek itt a' hadi-készületek, mellyekről az a'

vélekedés vólt elébb, hogy *Aga Mahmud Kan* ellen vagynak erányozva, a' ki *Persianak* nagy részét el-foglalta, 's készült a' Török Birodalom ellen is: de mostanság olly hír futamodott a' Nép között, hogy ezen hatalmas Emberrel meg-akar békélni a' Porta, és az *Oroszok* ellen fog hadat indítani. Igen meg-indúlt ezen hírenn a' Tsászar, és az ellen, keményen tilalmazó parantsolatot adott ki, mellynek olly foganatja lett; hogy már most csak magokban képzelődnek az Emberek, a' Mulzkákkal való hadról: de nyilván bezzélleni nem mernek.

A' *Szerviai* és *Bulgáriai* pártos Törökök' Fő-Vezérjéről *Passoan Sogloról*, igaznak írja egy *O-Orsovai* Levél is, melly költ Octób. 17-dikén, hogy kétfzer verte vißza az ellene küldettetett Katonáságot: melly diadalmak mindazáltal néki se' kevés Ember-veszteségbe kerültek. *Rumeli Valessin* is, a' ki *Oláh-Ország*ból nyomúlt *Widdin* (*Bodon*) felé, kéntelenítetett vißza-vonni magát a' hegyek közzé. Szolgált azonbann a' szereztsé, *Passoan Soglo* ellen egy Basának. A' mint t. i. ki-tsapott vólna *Widdin*ből *Passoan Soglo*, hogy szabad útat nyisson egynehány eleséges szekereknek, mellyeket már régöltától fogva várt: olly erővel támadtattott meg az említett Basától, hogy egynehány száz Embertől fosztódott meg,

az eleséges szekerekhez se' juthatott. Ezen viadalt többek is követték, mellyek mind igen véresek, de még se' olly hathatóságúak vóltak; hogy egy vagy más oldalra el-dönthették volna a' dolgot. — *Borecsben Belgrádi Katonák* vagynak: a' vóltt *Borecsi Kommandáns* pedig, *Új-Orsovával* által ellenben fekvő *Erzsébet-sántzában* tartózkodik.

Nevezetes történet.

Hekscher Ábrahám Márk nevezetű, Drága-kövekkel-kereskedő *Hamburgi* gazdag Zsidó, el-szokott vala járni a' *Lipsiai Vásárra*; de a' közelebb múlttra nem akart el-menni; és már el is indúltak nálla nélkül, *Lipsia* felé az előbbeni rendes Úti-társai. Két nappal az után, egy Ki-költözött *Frantziának* biztatására, meg-változtatta *Heckscher* a' maga szándékát, 's el-indúlt a' *Lipsiai Vásárra*, az említett *Frantziával* együtt, kinek neve *Desorlat* János. El-érkezvén *Lipsiába*, egy házban vettek szállást mind ketten; hanem egy sor grádittsal fellyebb *Desorlat*, mint *Heckscher*. Egynehány nappal ezuán két esmeretlen Emberek oda mennek *Heckscher*hez egy tzedulával, mellyre a' *Heckscher*' neve vólt írva, 's kérdik tőle, ha ő vólna e' Az, a' kinek nevét mutatták néki. Felele *Heckscher*: Igen is. Kérdették továbbá *Amazok* tőle, ha el mehetne e' vé-

lek egy Urasághoz, a' ki Drágaságokat akarna vásárolni, de úgy, hogy sok óért újjat kívánna tserélni, *Heckscher* azt mondta, hogy ő délelőtt nem mehet: hanem meg-ígérte, hogy ha délutáni két órakor mennének hozzá, akkor el-mehetne vélek. El is ment szegény feje: és többé vissza se' tért. Vévén Famíliája a' szomorú Tudósítást, száz Luidort tett fel jutalmúl a' gonofzság' fel-fedezőjének. A' *Lipsiai* Magistrátus által meg-kérdezett *Desolárt*, ha tudna e' mondani valamit a' Drágaságokról, melyeket a' szerentsétlen *Heckscher* hozott vólt magával *Hamburgból*: de ő azt felelte, hogy semmi bizonyost nem mondhat. Passzust kért, a' mellyel el-mehessen *Lipsiából*: de a' Magistrátustól olly választ kapott, hogy valamint *Lipsiába* passzus nélkül érkezett: úgy ismét el-mehetne onnan passzus nélkül: mivel mindazáltal együtt utazott és szállott *Heckscherrel*: jobban tselekedné: ha ki nem mozdúlna *Lipsiából*. Szorgalmatos keresés után, meg-találtatott végre a' *Heckscher*' hóltt teste Oct. 16-dikán egy tsatornában, melly, az úgy nevezett *Hálai Kapu* előtt egy magános és üressen álló Ház megett vagyon. A' hóltt testen sok sebek ízemléttettek, és kötél a' nyakán. Az említett Ház' szobái is meg nézegetődvénn annakutánna, egyben köz-zülök a' széllyel-fetskendezett vérnek nyil-

vánságos jelei, és ki-tépett hajfürtök találtattak. Meg-kérdeztetvén *Desolárt* a' hóltt test eránt is, azt mondotta, hogy a' ruhát ugyan, mellyet a' hóltt testen látott, esméri néhai *Heckscherének* lenni: de a' hóltt testet, melly már régólta állott volt a' vízbenn, nem esmérte. Míg ezek így folytanak: *Lipsiába* érkezett a' meg-ölettetett *Heckscher'* Fia, 's mindjárt elfogatta *Desolártot*, kiről azt mondotta, hogy jól látta! Az a' Drágaságokat, mellyeket az ő Attya vitt vólt el magával *Hamburgból*. Fogva vagy on az az Ifjú is, a' ki leg-első jelentést tett a' hóltt testről. — *Lipsiába* olly Tudósítás érkezett *Berlinből*, hogy ott is három gyanús Személyek fogattattak el, kiknél némelly Drágaságok találtattak.

Magyar Ország.

Szepes Vármegye' Fő-Ispánnya, *Sz. István* Rendjének Nagy-Keresztes-Vitézze, Tsáfsz. Kir. Kamarás és Belső-Tanátsos Úr Gróf *Keresztszegi Csáky János* Ő Excelentziája, Oct. 27-dikén végezé *Posonban*, hetvenhat ezttendőkre terjedtt érdemes életét.

A' melly négy Orátziók itt következnek, mondotta azok közzül az 1. számmal jegyest, M. Püspök *Miklósy Ferentz* Úr Sept. 19-dik napján *Vörösváron*; a' 2. számmal jegyes Orátzióval, nevezett Püspök Ő Nagyságának felelt a' Királyi Fő-

Hertzeg^o Locumtenens; a' 3-dik számmal jegyest M. Püspök *Poka-Teleki Kondé* Miklós Úr tartotta, a' *Kerék* nevezetű Vendégfogadónál vonatott jeles sátor alatt; melly Orátziójára *Kondé Ö* Nagyságának, a' 4. számmal jegyes Orátzióval válaszott Kir. Helytartónk.

1.

Serenissime Regie Haereditarie Princeps!
Domine Benignissime!

Quos coram adstantes conspicit Regia Celsitudo Vestra, Comitatum Pest, Pilis, et Sólth articulatim unitorum, nec non Districtum Jazygum et Cumanorum Ablegati sumus, jussu Statuum et Ordinum eorundem Comitatum, ac Districtum, ad dependendum debitum homagialis obsequii nostri officium, in Benignum Regiae Celsitudinis Vestrae in ipsis finibus nostris occursum, eo majori alacritate properantes, quod ardentiori optatissimae Ejusdem praesentiae tenemur desiderio.

Nec miretur Regia Celsitudo Vestra, quod vultu ad moerorem composito, voce fracta, et lugubri Eandem alloquamur. Sunt haec illius adhuc acerbissimi doloris vestigia, quem pectoribus nostris, Archi-Ducis, et Regii Principis optimi: Supremi Comitatus nostri amabilissimi; ALEXANDRI LEOPOLDI inopinata, et funesta e vivis discessio altissime impressit.

Non leve est, Serenissime Princeps! non leve est, quod ex obitu tanti Principis accepimus vulnus: nec levis est, quam in eo fecimus jacturam. Unius quippe fatali in urna omnium nostrum vitam, spes, fortunam, jacere tristes conspiciamus: Unius casu communem Patriae felicitatem, decus, ornamentum, amorem, delictum, fidus denique fulgentissimum, quod nobis aut oriri nunquam; aut ortum, tam cito tantoque cum dolore occumbere non debebat, uno invidorum tantae Gentis Hungariae felicitati, fatorum praepropero ictu, cecidisse lugemus.

Et certe miserimo hoc, et inopinato luctu, gravi jactura, innumerisque orbitatis malis percussi, moerore

ore intabesceremus, nisi subito, novi fideris exortu mitigatus dolor tantisper deferbuisset. Sed enim cum Augustarum Mentium Augusta sint molimina, Augusta sint opera, in publicam felicitatem, communemque salutem semper intenta, Augustissimi Principis, et Regis nostri Apostolici novo, eoque immortali in fidelem Gentem Hungaram Beneficentiae argumento factum est, ut Regiam Celsitudinem Vestram Regno Locumtenentem Regium, nobis Supremum Comitem, clementissime dando, novum super nos oriretur sidus, quo illustrati, et recreati, dum Alterum, velut Redivivum, ALEXANDRUM LEOPOLDUM in JOSEPHO, Illius, quemadmodum Serenissimo Fratre, ita excelsarum animi dotum, ac virtutum vivo exemplari, videre nobis videmur, una, nutare jam caeptam Ecclesiae, Patriae, nostrumque omnium felicitatem, Augusto hoc facto restabilitam, laeti, et exultantes intuemur.

Plurima equidem sunt, eaque immortalia, Augustissimi Principis, et Domini nostri Clementissimi in fidelem Hungaram Gentem beneficentiae argumenta: At vero hoc, in quo novum, Regii, ejusque Paterni in Eandem amoris, et sollicitudinis documentum venerabundi agnoscimus, tantum est, tamque eximium, ut gratis Hungarorum insculptum cordibus, nulla unquam vi eripi; tenaci, et fideli impressum menti; nulla possit temporum vetustate obliterari: ut adeo gaudium, quod ex hoc Augusto facto in nos redundavit, tantum, ac tale sit, quod sentire tantum, non eloqui possimus: et, quas pro eo referre nunquam valemus, aeternum nos debere profiteamur grates.

Verum tamen nec modo apparemus in conspectu Regiae Celsitudinis Vestrae vacui: aras victimis cumulatatas titulo debitae gratitudinis adferimus, ad sacrificandum magno Regiae Celsitudinis Vestrae Nomini ad ipsos limites nostros venimus: At vero ubi Arae? Ignis? Victimae? En Serenissime Regie Princeps! quot quot hic coram adstantes intuetur Regia Celsitudo Vestra, et quot quot nos repraesentamus fideles Status, et Ordines, tot velut ardentes devotissimorum cordium Aras, homagiali pietate Regiae Celsitudini Vestrae erectas, et dicatas intueatur. Ubi ignis? ardentes sub praecordiis nostris veri, et sinceri in Regiam Celsitudinem Vestram amoris flammae sunt: Ubi Victimae?

nec hae desunt: devotissima pro longaeva Regiae Celsitudinis Vestrae incolumitate, felicitique Gubernio jam nuncupata, et hic in Conspectu Regiae Celsitudinis Vestrae ad erectas Eidem devotissimorum cordium Aras denuo super imposita, vota nostra sunt. Hae Arae, hic Ignis, hae Victimae nostrae sunt. Ardent, non dubitet Regia Celsitudo Vestra, ardent, et usque cineres ardebunt, hae Arae perpetuis tenerrimi in optimum Principem amoris flammis, quia perpetuis Benigni Ejusdem in nos affectus, et ALEXANDRO-LEOPOLDINAE in Gentem Hungaram propensionis, alendas confidimus fomentis.

Sed jam non moramur ultra Regiam Celsitudinem Vestram, ut ardentia fidelium Statuum, et Ordinum, Regiam Celsitudinem Vestram anhelantibus desiderii expectantium vota, quo ocyus expleantur: ingrediatur itaque Regia Celsitudo Vestra e finibus in ipsum nostri, imo sui, et duplici, Haereditarii Regii Principis quippe; et Supremi Comitatus Jure sui Comitatus gremium: ingrediatur faustas inter acclamations, velut publica veri, et sinceri in Regiam Celsitudinem Vestram amoris signa: ingrediatur eo Benignitatis affectu, qua amoris teneritudine, et devotione fideles Status, et Ordines optatissimam Ejusdem anhelant praesentiam.

Nos interim, una cum hic coram adstantibus, fidelium Districtuum Jazygum et Cumanorum, ad Regiam Celsitudinem Vestram, velut Comitem, et Judicem suum, Ablegatis, et devotissima sua vota nostris homagiali obsequio jungentibus, Benignitati Regiae Celsitudinis Vestrae totos quantos devovemus.

2.

Iteratum isthoc peculiaris erga me attentionis Testimonium, quod nomine amplae hujus e tribus articulariter unitis Comitatus conflatae Provinciae, Districtuum item Jazygum, et Cumanorum per solemnem istam Deputationem mihi exhibetur, non potest non esse mihi quam gratissimum, justus est dolor, quo Incltyti

Status, et Ordines per obitum desideratissimi Fratris mei Alexandri Leopoldi afficiuntur, affligor et ego, contristarer magis, nisi spe illa delectarer, quod hi iidem Inclyti Status, et Ordines, qui Fratrem meum amantissimum Palatinum Regni Hungariae in laboribus interceptis secundarunt, iidem nunc, cum Consilio eorum propositiones Legibus conformes Regi nostro Augustissimo FRANCISCO II. faciendas, ac ejusdem Regis Clementissimi Mandata, Concordia Constitutionibus Nostris ad exequenda operam impendent. Ad finem consequendum hunc nihil jucundius mihi accidet, quam me in Gremio Inclytorum Statuum, et Ordinum quo ocyus videre. Idcirco itineri me subito accingam, ut primum Inclyti Status, et Ordines Nuncium adventus mei edixerint, ubi omnes profecto conatus, ac studia eo defigere constitui, ut vere illi, quam Domini Status, et Ordines in me locant fiduciae, nunquam non respondeam, sinceramque additionem meam, et constantem propensionem, ac benevolentiam, non solum utrique Provinciae in communi, sed et dignissimis earundem commembris in particulari oportuna quavis occasione ipso effectu palam faciam.

3.

Serenissime Regie Haereditarie Princeps,

Archi-Dux Austriae, et Regie per Hungariam Locumtenens!

Patiatur Celsitudo Vestra Regia, ut quod iustitia Homagiali subjectioni juncta, Majestati obvia debet, id Celsitudini Regiae ad Solium Locumtenentialis per Hungariam Regii Praesidii properanti adstantes hic mecum ex compluribus Provinciis congregati, Sago, Togaque clari Status et Orcines, communes inter Populi applausus eo promptius, et sincerius gratulemur, quo magis persvasum habemus, Divino prorsus consilio factum fuisse, ut posteaquam Serenissimum aequae Regium Haereditarium Principem Archi-Ducem Austriae, et Regni hujus Palatinum Alexandrum Leopoldum, cujus raram indolem, ardentem in Deum pietatem, rerum gerendarum in vicaria administratione Regni perspicuitatem, et dexteritatem, caeterasque in promovendo altissimo servitio Regias animi dotes nulla aetas e cordibus Hungarorum evellet, acerbissimo, ac prorsus immaturo fato nobis ereptum lugemus; Celsitudinem Vestram Regiam Regnum hocce Apostolicum gratissimum Genti acciperet Successorem.

Singulares enim illae Dotes, et Regio Principe dignae virtutes, quae de Celsitudine Vestra Regia, jam totum, qua late patet Regnum inundarunt, nec dubitare nos sinunt, Regi et Regno quoad utramque Rempublicam de Celsitudine Vestra

Regia praeclara omnia pollicendi, ut adeo: sub supremo tam conspicui Regii Principis Praesidio, Regia Majestas in manutene-
 endis Juribus suis Fratrem habeat fidissimum, Regnum in custodiendis Legibus mediatorem accipiat acerrimum; mores, et disciplinae instauratorem suum glorientur fortissimum; pauperes denique Patrem, afflicti solatium, et Regnicolae universi Protectorem in Celsitudine Vestra Regia obtineant praestantissimum.

Properet igitur Celsitudo Vestra Regia, et immortalis memoriae Fratris sui Alexandri Leopoldi vestigiis constanti virtutum aemulatione, rerumque gerendarum opportunitate firmiter insistendo, paratam a pientissimo, invictissimoque Rege nostro FRANCISCO hoc nomine secundo, sibi in Metropoli hac Regni Urbe Buda Sedem in frequentissimo omnium Celsitudini Vestrae Regiae Subordinatorum Dicasteriorum, Magistratum, Procerum, Statuum, et Ordinum, Populi denique universi concursu, et praesentia gloriose conscendat, cum benedictione regat, et quam felicissime gubernet.

Nos vero, exultantibus animis, concordibusque votis grati comitemur, et incessanter exclamemus: JOSEPHUS Locumtenens Regius Vivat!

4.

Peculiarem hunc Dominorum Statuum

et Ordinum affectum, quod in occursum meum tam conspicuo numero venire, ingressumque meum in sui gremium, amplissimo comitatu suo splendidiorum reddere constituerint, cum plena grati animi mei satisfactione suscipio. Regii per Hungariam Locumtenentis Dignitas, ab Augustissimo Imperatore et Rege nostro Clementissimo mihi Benigne delata, eo major mihi gratia est, quod hac ratione jam dudum optatam occasionem nanciscar, qua, ad commoda, et emolumenta hujus Regni amplius provehenda, parte quoque ex mea concurrere possim. Illa erit unica votorum meorum meta, ut tenerum illum amorem, veramque fiduciam, quae Serenissimus olim Archi-Dux LEOPOLDUS Regni Palatinus, Frater meus desideratissimus, ab universis Dominis Statibus et Ordinibus sibi devinxit, mihi pariter conciliare, et securissimo hoc rerum gerendarum adminiculo, altissimum summi Terrae Principis servitium, et cum hoc artissimo vinculo junctum bonum Publicum, decus item et ornamentum Hungariae Nationis altius promovere valeam. De firmissima hac intentione mea, peculiari item propensione ac benevolentia eosdem Dominos Status et Ordines, tantisper etiam certos, securosque reddo. *Béts.*

A' Felséges Udvar, 30-dik 's 31-dik
 Octóberbenn költözött bé Schönbrunnból
 Béts Városába.